Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 554 van 4 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat S. JANSSENS**
Congresstraat 49
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig"* te zijn, op 9 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. JANSSENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

*"**A. Feitenrelaas***

U verklaart de Palestijnse nationaliteit te bezitten, soennitisch moslim en etnisch Arabier te zijn. U bent geboren op […] oktober 1982 in Khan Younis (Palestina). In Gaza ging u naar een middelbare school van UNRWA. U behaalde een universitair diploma aan een privéuniversiteit. Na uw studies ging u aan de slag bij een Palestijnse maatschappij voor ontwikkeling en huisvesting, die onderdeel uitmaakte van de Europese Unie. Na zes maanden stopte de financiering van de EU omdat Hamas de verkiezingen had gewonnen. Hierdoor verloor u uw job. Uw vader raadde u aan om naar het buitenland te vertrekken. U verhuisde naar Abu Dhabi eind 2006. U kon er een job bemachtigen en kreeg er een verblijfsvergunning. U trouwde en kreeg kinderen. Na 17 jaar in Abu Dhabi verliet u het land omdat u onder druk werd gezet om te scheiden van uw vrouw. Uw vrouw wou immers met iemand anders huwen. U verliet Abu Dhabi op 22 januari 2024. Uw ex-vrouw en kinderen verblijven in Oman.
U kwam op 1 februari 2024 aan in Griekenland op het eiland Kos. U werd er verplicht een asielaanvraag in te dienen. Eigenlijk had u nooit de intentie om een verzoek om internationale bescherming in Griekenland in te dienen aangezien uw eindbestemming België was. In 2019 probeerde u ook al aan de hand van een visum

naar België te komen, maar dit mislukte. Tijdens uw asielprocedure verbleef u er in een opvangcentrum. Op 15 maart 2024 ontving u een positieve beslissing en kreeg u één maand de tijd om het opvangcentrum te verlaten. Op 3 april trok u naar Athene om er werk te zoeken. U verbleef ongeveer twee weken in Athene waar u een kamer huurde in Arganon. U zocht werk in Athene maar u kreeg last van uw onderrug. U ging naar het Victoriaziekenhuis in Athene maar ze zeiden tegen u dat u niet over een sociale zekerheid beschikte waardoor u 350 euro moest betalen. U kon dat echter niet betalen. Ook in de apotheek werd u niet verder geholpen omdat u Engels sprak.

U nam de bus van Athene naar Thessaloniki waar u nog drie dagen verbleef. U verkreeg uw paspoort op de 19de april en verliet Griekenland op de 22ste april 2024.

U diende een verzoek om internationale bescherming in op 23 april 2024. De documenten die u in Griekenland verkregen had zijn gestolen na uw aankomst in België.

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u op straat te moeten slapen. U haalt ook aan dat er in Griekenland geen werk, geen onderwijs, geen opvang, geen organisaties, noch hulp is.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een kopie de eerste pagina van uw Palestijns paspoort, een kopie van de eerste pagina van de Palestijnse paspoorten van uw zoon en dochter, een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart, een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van de geboorteaktes van uw zoon en dochter, een kopie van uw scheidingsakte, een kopie van uw schooldocumenten, een kopie van uw reisverbod/ opsluiting in de Verenigde Arabische Emiraten, foto's van in Gaza, een kopie van de medische documenten van het Aster ziekenhuis, een kopie van de medische documenten van het Amina ziekenhuis, een kopie van de medische documenten van België, foto's van in het opvangcentrum in Kos, een kopie van uw verblijfsvergunning in de Verenigde Arabische Emiraten, twitterberichten omtrent de problemen in de Verenigde Arabische Emiraten, een attest uit Gaza omtrent uw woning, een kopie van de klachten die u uitte tegen bedrijven in de Emiraten en een attest van uw psycholoog.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Uit het neergelegde document blijkt dat u vanaf maart 2025 psychologische begeleiding krijgt en antidepressiva werd voorgeschreven. Volgens het attest van de psycholoog vertoont u symptomen van een ernstige depressie en PTSS, kampt u met slaapproblemen, heeft u weinig interesse in het dagelijks leven en heeft u flashbacks. Nergens uit de attesten blijkt echter dat uw mentaal welzijn een impact heeft op uw cognitieve vaardigheden. Evenmin blijkt uit de weergave van het onderhoud dat u niet in staat was afdoende verklaringen af te leggen. Bij de start van het persoonlijk onderhoud beweerde u zich goed te voelen (CGVS, p. 2). Er werd u meegedeeld dat indien u problemen zou ondervinden tijdens het gesprek, u dit moest melden (CGVS, p. 2). Er werd u ook gevraagd of er bepaalde zaken waren waar er rekening mee gehouden kon worden om het gesprek te faciliteren, waarop u antwoordde dat u zich op uw gemak voelde (CGVS, p. 5). Op geen enkel moment doorheen het onderhoud bleken er bijzondere noden te zijn omwille waarvan in uw hoofde nood was aan specifieke steunmaatregelen. Evenmin werd er aan het einde van het onderhoud, noch in navolging van ontvangst van de notities gewag gemaakt van elementen die het uiteenzetten van uw verklaringen hebben bemoeilijkt.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Search Result dd. 18/06/2025 en de Aanvraag Derde Landen dd. 18/07/2024) blijkt dat u reeds sinds 6 februari 2024 internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Hoewel u zelf verklaart dat u pas op 15 maart 2024 een positieve beslissing ontving, wordt de beslissing an sich door u niet betwist (CGVS, p. 11).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende)

statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03RSABIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainlandgreeceen; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSABIPReportEN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw Griekse documenten niet langer in uw bezit heeft (CGVS, p. 20). Uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, en uw paspoort werden gestolen terwijl u al in België was (CGVS, p. 20).

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit verlies alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk bent kwijtgeraakt. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u niet meer over deze documenten zou beschikken. Zo bent u niet eenduidig over hoe u deze documenten bent verloren. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat uw Griekse documenten gestolen werden in Athene om dan later te corrigeren dat enkel uw verblijfsvergunning werd gestolen in Athene (verklaring DVZ, vraag 23, vraag 33, dd. 05.06.2024). Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen. Bovendien liet u na aangifte te doen dat deze documenten van u werden gestolen (CGVS, p. 20).

Echter, zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan uw verklaring dat u niet langer over uw Griekse verblijfskaart en paspoort beschikt, dan nog dient het volgende opgemerkt te worden.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: https:// greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socioeconomic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wpcontent/ uploads/2025/04/RSABIPReportEN.pdf). Het komt evenwel aan u toe om de nodige stappen te zetten om uw administratie op orde te zetten.

Tevens blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning gestolen zou zijn (CGVS, p. 20). Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Verder dient opgemerkt te worden dat het feit dat u korte tijd na de toekenning van uw beschermingsstatus vertrokken bent, niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen. Deze indruk wordt bevestigd door uw verklaring dat u immers altijd al van plan was om naar België te komen (CGVS, p. 11). Zo werd er u op 6 februari 2024 internationale bescherming toegekend in Griekenland (Administratief dossier – Blauwe map). Nadat u het opvangcentrum in Kos verliet, ging u twee weken naar Athene om er werk te zoeken, maar u kreeg last van uw rug (CGVS, p. 11-12). Hierdoor ging u naar Thessaloniki om uw paspoort af te halen (CGVS, p. 11-12). U verliet dan ook Griekenland drie of vier dagen na het uitreiken van uw Grieks paspoort (CGVS, p. 14). Voorgaande zegt dan ook veel over uw motivatie om in Griekenland een leven op te bouwen en dient in rekening gebracht te worden bij de beoordeling van de vermeende moeilijkheden waarmee u zegt te maken gehad te hebben.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties bv. De levensomstandigheden in het opvangcentrum van Kos waarvan u foto's neerlegt (CGVS, p. 9-10), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Uit de elementen in het dossier blijkt dat uw kwetsbaarheid onvoldoende ernstig is en blijkt geen impact op uw zelfredzaamheid te hebben. Het CGVS is bijgevolg van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

U bent voldoende autonoom en zelfredzaam om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dat blijkt uit uw verklaringen. Zo volgt u vijf keer per week taallessen in België, slaagde u er in een job te bemachtigen in België, kon u uw reizen doorheen Griekenland en het verlaten van Griekenland zelf organiseren en slaagde u erin uw administratie vlot op orde te krijgen (CGVS, p. 5-6, 14, 20). U bent overigens een goed opgeleide man en blijkt u ook meerdere talen te spreken waaronder Engels (CGVS, p. 7, 9, 18). Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen. Noch blijkt dat u niet met hetzelfde engagement of met dezelfde motivatie als diegene die u in België aan de dag legt, een duurzaam bestaan in Griekenland zou kunnen bewerkstelligen.

Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03RSABIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.
Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSABIPReportEN.pdf. Zoals u ook gedaan heeft, waardoor u aldus over een geldige AFM beschikt.

Wat betreft huisvesting dient vastgesteld te worden dat u gedurende de periode dat u in Athene verbleef een slaapplek vond via een advertentie op sociale media (CGVS, p. 12). Voorgaande onderstreept uw ondernemend karakter en zelfstandigheid. Dient overigens ook onderstreept te worden dat u in Griekenland kon beschikken over een financiële buffer die voortvloeide uit spaargeld (CGVS, p. 12-13) waardoor er redelijkerwijze vanuit gegaan kan worden dat u over voldoende middelen kon beschikken om te voorzien in basisbehoeften en de nodige ruimte had om een nieuw leven op te bouwen, mits u daar de nodige stappen toe zette.

Wat betreft werk blijkt uit uw verklaringen dat u naar Athene trok om er werk te verkrijgen (CGVS, p. 11-12). Echter kreeg u last van uw rug waardoor u niet kon werken (CGVS, p. 12, 14). Uit uw verklaringen blijkt dat u al sinds uw verblijf in Abu Dhabi kampt met rugproblemen (CGVS, p. 3). Echter belemmerde dit u niet om ook te werken in Abu Dhabi (CGVS, p. 6). Ook in België kon u terecht in de logistiek, maar wegens de afstand kon u dit niet combineren met de taalcursus (CGVS, p. 6). In België werd u ondertussen nog twee keer geopereerd aan uw rug en krijgt u om de zes maanden cortisonespuiten (CGVS, p. 3). Dat u in Griekenland

er niet zou kunnen werken omwille van uw rugproblemen kan dan ook niet gevolgd worden. Niet in het minst gelet op het gegeven dat u dit in België wel zou kunnen.

Wat betreft gezondheidszorg blijkt uit uw verklaringen dat u terug last kreeg van uw rug door de bedden in het opvangcentrum (CGVS, p. 3). U werd doorverwezen naar een apotheek, maar daar weigerden ze u de gevraagde medicatie te geven omdat u Engels sprak en geen Grieks (CGVS, p. 14). Uiteindelijk geeft u toe dat u voorschriften nodig had voor deze medicatie (CGVS, p. 14-15). U liet ook na te vragen of u dan vrij te verkrijgen alternatieven kon krijgen die u op weg konden helpen (CGVS, p. 14-15). Evenmin ging u naar een andere apotheek (CGVS, p. 15). U zegt drie dagen later naar het ziekenhuis te zijn geweest, maar u daar de toegang geweigerd werd omdat u geen ziekenfonds had waardoor u de 350 euro zelf zou moeten betalen (CGVS, p. 15). Hierbij moet worden benadruk dat u niet zeker weet of dit een openbaar ziekenhuis was (CGVS, p. 15). U ging ook niet naar een ander ziekenhuis om er hulp te vragen (CGVS, p. 16).

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2024 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/ uploads/2024/06/AIDAGR2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/ wp-content/uploads/2023/03/2023-03RSABIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03RSABIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren.

Het komt aan verzoeker toe de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te kunnen doen gelden. U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen of uw AMKA te bekomen. U stelt immers dat u de info kreeg dat u een AMKA moest aanvragen, maar u verplicht werd een afspraak te maken eens u het kantoor binnen ging (CGVS, p. 13). Hierdoor concludeert dat deze ambtenaar een racist was aangezien uw neven in het verleden geen afspraak nodig hadden (CGVS, p. 13). Voorgaande is evenwel weinig ernstig. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat dit soort procedures voor eenieder van toepassing zijn en dat deze als doel hebben een vlotte en degelijke dienstverlening te voorzien. Dat de procedures in het verleden mogelijk anders verliepen, hoeft geenszins tot de conclusie te leiden dat men u niet ten dienste wilde staan. Dient overigens benadrukt te worden dat u los van voorgaande geen enkele andere stap zette om uw AMKA op orde te brengen, wat in de geest van uw verklaringen wel verwacht kon worden. Voorgaande onderstreept dan ook des te meer dat u geen enkele intentie had om een duurzame toekomst op te bouwen.

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u een gedegen beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoont.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/ uploads/2024/06/AIDAGR2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/ wp-content/uploads/2023/03/2023-03RSABIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03RSABIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

De informatie toont verder aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where

the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: https://help.unhcr.org/ greece/living-in-greece/access-to-healthcare/; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR2023-Update.pdf; Refugee.info Greece Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: https:// greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accesstohealthcare; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Uit de medische dossiers die u voorlegt en uw verklaringen blijkt dat u last heeft van rugproblemen, een hoge bloeddruk, reuma en hartproblemen (CGVS, p. 3-4). Op een gegeven moment had u ook nood aan psychologische begeleiding, maar behalve het contacteren van één organisatie in Kos, heeft u geen verdere stappen ondernomen om ook effectief psychologische hulp te krijgen omdat uw fysieke ongemakken primeerden (CGVS, p. 17). Bovendien krijgt u pas sinds maart 2025 in België psychologische ondersteuning (CGVS, p. 4). Het CGVS is bovendien van oordeel dat uw medische problemen anno 2025 niet in die mate gekarakteriseerd zijn dat ze aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verlenen. Niets wijst er namelijk op dat uw pathologie een niveau van ernst zou bereiken die zware zorg en complexe monitoring zouden vereisen die in Griekenland, mits u hiertoe de nodige stappen zet, niet beschikbaar zouden zijn. Immers, wat uw rugproblemen betreft, bent u inmiddels twee keer geopereerd in België (CGVS, p. 3) en kan u mits occasionele cortisone weer normaal functioneren (CGVS, p. 3). Dit geldt ook zo voor uw hartproblemen, reuma en bloeddruk (CGVS, p. 3-4). Verder blijkt uit niets dat u bij terugkeer naar Griekenland over een complexe behandeling zou moeten beschikken die aldaar niet voorhanden is. Voor zover u in de toekomst nog psychologische ondersteuning zou vereisen, dient er verwezen te worden naar bovenstaande informatie waaruit blijkt dat psychosociale hulp in Griekenland beschikbaar is en u als begunstigde van internationale bescherming eveneens toegang kan hebben tot gratis psychologische zorg. Ook wanneer uw AMKA nog niet op orde werd gebracht.

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Uw overige documenten volstaan niet om bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteit en herkomst staan op zich niet ter discussie. De kopie van uw reisverbod/opsluiting in de Verenigde Arabische Emiraten, twitterberichten omtrent de problemen in de Verenigde Arabische Emiraten, een kopie van de klachten die u uitte tegen bedrijven in de Emiraten en een kopie van uw verblijfsvergunning in de Verenigde Arabische Emiraten hebben te maken met uw problemen en verblijf in de Verenigde Arabische Emiraten en zeggen niets over een mogelijke terugkeer naar Griekenland.

De resterende documenten werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.2

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Palestina."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van:
"- De artikelen 4 en 7 van het Handvest voor de Grondrechten van de Europese Unie;
- De artikelen 57/6, §3, 3° en 62, §2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- De zorgvuldigheidsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting inzake de niet-ontvankelijkheid omwille van de beschermingsstatus in een andere lidstaat.

Verzoeker betoogt dat de algemene situatie in Griekenland m.b.t. de toegang tot huisvesting, gezondheid, en scholing bijzonder problematisch is voor statushouders.

Verzoeker omschrijft dat hij in Griekenland belemmerd werd in zijn toegang tot medische zorgen, huisvesting, de arbeidsmarkt en taallessen.

"1*) Toegang tot medische zorg*
Verzoeker heeft verschillende medische aandoeningen:
- Rugproblemen,
- Reuma,
- Hoge bloeddruk,
- Nierproblemen,
- Depressieve klachten
Hij neemt medicatie zowel voor zijn hoge bloeddruk als voor zijn depressieve klachten en nierproblemen. Verder krijgt verzoeker regelmatig cortisone-inspuitingen
In een psychologisch attest van 16.04.2025 stelden zijn psycholoog en klinische psycholoog dat:
"Malgré que Monsieur A. dispose de nombreuses ressources internes et de bonnes capacités d'adaptation, la poursuite du suivi psychologique est fortement recommandée car les événements vécus aux Émirats arabes unis restent difficilement acceptés. » Er werd hem ook Trazodone (100 mg) voorgeschreven.
Verzoeker verklaarde in de notities van zijn persoonlijk onderhoud dat hij geen toegang had tot effectieve medische hulp in Griekenland: […]
[landeninformatie]
Bijgevolg moet deze intrinsieke kwetsbaarheid als verzoeker om internationale bescherming uit Gaza, in combinatie met de gezondheidsproblemen waarvoor verzoeker geen verzorging kon krijgen in Griekenland, Uw Raad ertoe leiden verzoeker als bijzonder kwetsbaar te beschouwen."

"*2) Toegang tot huisvesting*
De materiële hulp werd in Griekenland stopgezet vanaf het moment dat verzoeker een statuut internationale bescherming verkreeg. In Athene kon verzoeker slechts een bed huren aan 25€/dag.
Voor wat huisvestiging betreft, kampen statushouders nog steeds met zeer ernstige problemen.
[landeninformatie]"

"*3) Toegang tot de arbeidsmarkt*
Verzoeker verklaarde dat hij in Griekenland zonder succes naar werk zocht.
[landeninformatie]"

"*4) Toegang tot onderwijs*
De algemene situatie in Griekenland met betrekking tot de toegang tot onderwijs voor statushouders laat duidelijk zien dat deze toegang zeer beperkt is.
[landeninformatie]"

"5) Toegang tot sociale voordelen
Wat toegang tot sociale zekerheid betreft, stelt het Aida rapport:
[landeninformatie]"

"*6) Toegang tot het grondgebied*
Verzoekende partij wijst Uw Raad erop dat de Griekse autoriteiten de afgelopen maanden verklaringen hebben afgelegd waarin zij aangeven niet langer bereid te zijn personen die internationale bescherming genieten en die vanuit Duitsland worden teruggestuurd, weer op te nemen.
De Griekse autoriteiten hebben duidelijk aangegeven dat zij niet in staat zijn om alle migranten, met inbegrip van erkende vluchtelingen, die hun grondgebied zijn doorgegaan, op te vangen.
[landeninformatie]"

"7) Gezinshereniging
Verzoeker heeft twee kinderen die in Oman wonen bij hun moeder.
Als statushouder heeft verzoeker een recht op gezinshereniging met zijn minderjarige kinderen, overeenkomstig richtlijn 2003/86. In Griekenland bevond verzoeker zich in een situatie van materiële deprivatie die het onmogelijk maakt voor verzoeker om zijn kinderen te laten overkomen. De leefomstandigheden zijn ongeschikt voor minderjarige kinderen.
Verzoeker terugsturen naar Griekenland zou een schending uitmaken van zijn recht op gezinshereniging en zijn recht op eerbiediging van zijn privé-en gezinsleven, gewaarborgd door artikel 7 van het Handvest. Het hoger belang van het kind, gewaarborgd door artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag en artikel 22bis van de Grondwet vereist dat kinderen in veilige en adequate omstandigheden kunnen opgroeien. Dit kan in Griekenland echter niet gegarandeerd worden."

In het tweede middel wordt de schending aangevoerd van
"- Artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;
- Artikel 4 van het Handvest voor de Grondrechten van de Europese Unie;
- De artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- De zorgvuldigheidsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur

Verzoeker is van Palestijnse origine en afkomstig uit Gaza, waar zijn moeder, broer en zus nog verblijven.
De Gazanen ondergaan momenteel en genocide – wat reeds door het Internationaal Gerechtshof als plausibel beschouwd werd."

Verzoeker vraagt de hervorming van de bestreden beslissing en de toekenning van de vluchtelingenstatus omwille van de vervolging van Palestijnen door Israël in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de wet van 15.12.1980.

2.2. Verweerder brengt op 12 mei 2026 een aanvullende nota bij met landeninformatie via URL-links.

2.3. Verzoeker brengt op 14 mei 2026 een aanvullende nota bij.
Verzoeker voert aan, zoals blijkt uit de bijgebrachte attesten, dat sinds het instellen van het beroep tot hervorming zijn gezondheidstoestand is verslechterd.
Verzoeker voegt landeninformatie toe.
De volgende stukken worden bij de aanvullende nota gevoegd:
"*4. Psychologisch attest van 1.10.2025 – Espace Résilience*
5. Attest van mevrouw D. K., klinisch psycholoog, van 30.3.2026
6. Attest van mevrouw D. K., klinisch psycholoog, van 14.4.2026
7. Bewijs van elektronisch voorschrift
8. Medisch attest van dr. H. J. N. van 14.4.2026
9. Medisch verslag van de dienst nefrologie van 25.8.2025
10. Medisch verslag van reumatologie van 3.3.2026
11. Medisch verslag van neurologie van 10.4.2026
12. RSA, Recognised Refugees 2026, April 2026;
13. Inventaris der stukken meegedeeld aan het CGVS voor het verhoor;
14. Vertaling van stukken 13 t.e.m. 15 opgestuurd naar het CGVS als bijlage van die inventaris;
15. Lijst van familieleden overleden in Gaza;
16. Human Rights Council – legal analysis of the conduct of Israël in Gaza pursuant to the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide".

2.4. Verweerder brengt op 21 mei 2026 een aanvullende nota bij met de correcte URL-link van de landeninformatie in de nota van 12 mei 2026.

2.5. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer.
Deze bevat landeninformatie alsook een lijst van slachtoffers en foto's van het gezin van verzoeker (die reeds was meegedeeld aan verweerder), foto's van Gaza en foto's van Griekenland.

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: "*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :* […]
3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie".

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: "*Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.*" (*Parl. St*. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).
Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de voormalige Richtlijn 2013/32/EU.

5.1. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 21 februari 2024 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 20 februari 2027 (administratief dossier, blauwe map, 'Aanvraag derde landen').

De Raad merkt tevens op dat de bestreden beslissing de volgende 'materiële' fouten bevat:

- "*Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Search Result dd. 18/06/2025 en de Aanvraag Derde Landen dd. 18/07/2024) blijkt dat u reeds sinds 6 februari 2024 internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland."* Uit de voormelde elementen blijkt dat verzoeker op 6 februari 2024 een verzoek om internationale bescherming deed in Griekenland en dat zijn vluchtelingenstatus op 21 februari 2024 werd erkend;
- zowel in de bestreden beslissing als in het verzoekschrift wordt gesteld dat de ex-vrouw en kinderen van verzoeker in Oman verblijven. Ter zitting werd echter vastgesteld dat zij in Ajman (Verenigde Arabische Emiraten) verblijven, hetgeen overigens overeenkomt met de notitie (NPO, p. 7) "*Oman Emiraten"*.

5.2. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de voormalige Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *"zeer verregaande materiële deprivatie"* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de voormalige Kwalificatierichtlijn (heden hoofdstuk VII van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening EU 2024/1347)) die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

7. Verzoeker betoogt in essentie dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van "*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten"* voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a*., pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de voormalige Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Dit komt overeen met de artikelen 24 tot en met 36 van de Verordening EU 2024/1347. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviseerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

9. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *"een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak"* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel "*wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling"* (*ibid*., pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.
In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak"* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

10. In de bestreden beslissing en uit de elementen van het dossier komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid. Verzoeker kampt weliswaar met psychische en fysieke problemen maar er is geen aanleiding om aan te nemen dat deze problemen aanleiding gaven tot problemen bij het gehoor.

11. Verzoeker, een drieënveertigjarige volwassen man, maakt daarentegen wel aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt.

Uit zijn verklaringen en de bijgebrachte documenten kan wel degelijk blijken dat hij kampt met medische en psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren. Bovenop de vaststellingen die reeds werden gedaan in de bestreden beslissing (rugoperaties, hartproblemen) blijkt dit uit zijn verklaringen en zeker uit de psycho-medische stukken die bij aanvullende nota van 14 mei 2026 worden bijgebracht (stukken 4 tot 11). Het valt op basis van deze documenten, met onder meer een uitgebreide lijst van (zware) medicatie, niet te ontkennen dat verzoeker aanzienlijke mentale en fysieke problemen heeft.

Uit de door verzoeker bijgebrachte psycho-medische stukken kan wat betreft de opvolging blijken dat verzoeker gespecialiseerde geestelijke gezondheidszorg, meer bepaald psychiatrische begeleiding met crisisopname, behoeft (stuk 8, attest Volwassenen Pyschiatrie van ZAS Cadix van 14 april 2026). Zo blijkt dat verzoeker kampt met een ernstige trauma-gerelateerde en depressieve aandoening, met duidelijke impact op het dagelijks leven en met een verhoogd risico op zelfbeschadiging, waardoor psychiatrische opvolging nodig werd geacht. Dit vormt een indicatie van een ernstige psychologische problematiek, waarvan een verder onderzoek naar de graad van ernst aangewezen is.

Samengenomen met verzoekers verklaringen ter zitting (en het voortdurend bijbrengen van documenten inzake verlies van vele familieleden in Gaza) vormt de inhoud van de stukken bij de aanvullende nota van 14

mei 2026, waaruit *in casu* verzoekers ernstige en complexe psychische en medische problematiek blijkt, een nieuw essentieel feitelijk gegeven inzake verzoekers bijzondere kwetsbaarheid.

In de huidige stand van zaken en gelet op het voorgaande kan niet zonder verder onderzoek door de beslissingsautoriteit bevestigd worden dat bij verzoeker geen sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die hem verhindert zijn rechten als statushouder in Griekenland te doen gelden.

De Raad heeft geen onderzoeksbevoegdheid en is derhalve in de onmogelijkheid onderzoek te doen naar verzoekers psychologische situatie en eventuele noodzakelijke (psychiatrische) behandelingen. Evenmin blijkt uit de bijgebrachte informatie of er afdoende medische behandelingen voorhanden zijn in Griekenland indien zou blijken dat verzoeker wegens zijn psychische (en medische) kwetsbaarheid (dringende) zorgen nodig heeft.

Gelet op het geheel van de voorliggende elementen – met name (i) de actuele landeninformatie waaruit onder meer blijkt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland erg precair kan zijn, waardoor zij kunnen terechtkomen in moeilijke en schrijnende levensomstandigheden met belemmeringen inzake de toegang tot onder andere socio-economische en medische hulp, (ii) de administratieve obstakels waarmee verzoeker kan worden geconfronteerd bij terugkeer, zoals de obstakels bij het verkrijgen en activeren van zijn AMKA, alsook het gebrek aan toegang tot gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en sociale bijstand (iii) het gegeven dat verzoeker kampt met ernstige psychologische en fysieke problemen, wat onder meer blijkt uit de recente psycho-medische documenten waaruit blijkt dat hij psychiatrische opvolging behoeft, waardoor niet langer uitgesloten kan worden dat bij verzoeker sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die hem verhindert zijn rechten als statushouder in Griekenland te doen gelden – acht de Raad een verder en gedegen onderzoek van de situatie van verzoeker als begunstigde van internationale bescherming bij terugkeer naar Griekenland aangewezen.

11. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad niet over de nodige onderzoeksbevoegdheid beschikt, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing te komen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet, waarvan de inhoud thans is overgenomen in artikel 2.60, § 2, tweede lid van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 juni 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	W. MULS